

ВІДГУК

офіційного опонента доктора юридичних, професора, заслуженого діяча науки і техніки України Дрозда Олексія Юрійовича на дисертацію Гаврилюка Андрія Васильовича «Адміністративно-правові засади міжнародного співробітництва за участі Національної поліції», подану на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Аналіз тексту дисертації, автореферату дисертації, анотації та наукових публікацій, зарахованих за темою дисертації, дає підстави зробити висновок про актуальність теми, за якою виконано роботу, належний ступінь обґрунтованості й достовірності наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у ній, їх вагоме значення для науки і практики, а також про вирішення в дисертації фундаментальних проблем у сфері удосконалення адміністративно-правового регулювання і підвищення ефективності міжнародного співробітництва за участі Національної поліції України.

1. Обрана автором дисертації тема для дослідження є дійсно актуальною з огляду на ті виклики, з якими зіштовхнулась Україна в умовах повномасштабного воєнного вторгнення, а також обумовленою війною необхідністю забезпечення надійного та оперативного обміну інформацією, досвідом та технологіями з іноземними партнерами з метою забезпечення національної безпеки держави, ефективної боротьби зі злочинністю як в самій державі, так і на міжнародному рівні, забезпечення документування та розслідування воєнних злочинів тощо.

Загальновідомо, що злочинність, яка виходить за межі певної держави, набуває небезпечного транснаціонального характеру. Щоб ефективно їй протидіяти, поліцейські підрозділи окремих країн вдаються до налагодження міждержавних і міжнародних зв'язків у сфері протидії злочинності, забезпечення безпеки та правопорядку, захисту прав і свобод людини і громадянина, обміну інформацією. Однак, незважаючи на ту важливу роль, яку сьогодні відіграє міжнародне співробітництво за участю НПУ, адміністративне

законодавства, що регулює даний напрям діяльності, має низку прогалин та недоліків, обумовлених низкою чинників: невизначеністю ролі НПУ в рамках таких правовідносин, нестабільністю міжнародних правовідносин між Україною та іншими державами, внутрішньою політичною, соціальною та економічною нестабільністю, відсутністю ефективної системи підготовки кадрів, орієнтованої на забезпечення міжнародного співробітництва за участі НПУ та іншими негативними чинниками. Науковому аналізу цих та інших чинників, а також обґрунтуванню найбільш перспективних напрямів їх усунення та підвищення ефективності міжнародного співробітництва за участю НПУ присвячено дисертацію А.В. Гаврилюка, що свідчить про її актуальність та практичну значимість.

Актуальність обраної автором теми дисертаційного дослідження підтверджується також і тим, що, не зважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених, по-перше, висвітленню генези нормативно-правового регулювання міжнародного співробітництва як окремого напрямку діяльності НПУ; по-друге, характеристиці окремих напрямів міжнародного співробітництва та міжнародної співпраці НПУ; по-третє, дослідженню адміністративно-правового механізму залучення НПУ до участі в міжнародних операціях; по-четверте, аналізу окремих форм і напрямів міжнародного співробітництва тощо, на сьогодні все ще залишається значне коло питань, щодо яких серед адміністративістів так і не було досягнуто єдності наукових поглядів. Відтак, питання визначення та науково-теоретичного обґрунтування найбільш перспективних напрямів удосконалення адміністративно-правових засад регулювання правовідносин у сфері міжнародного співробітництва за участю НПУ, зокрема й в умовах воєнного стану, на сьогодні слід визнати вельми актуальними та своєчасними.

Наведені вище аргументи підтверджують актуальність, теоретичну та практичну значимість обраної А.В. Гаврилюком теми дисертаційної роботи, яка спрямована на теоретичне узагальнення та нове вирішення наукового завдання, яке полягало у тому, щоб розкрити сутність та виокремити особливості

адміністративно-правових засад міжнародного співробітництва за участі НПУ, на основі чого навести пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового механізму його організації та здійснення.

Про актуальність обраної теми дисертаційного дослідження А.В. Гаврилюка свідчить також його зв'язок з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дослідження виконано відповідно до: «Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року», затверджених Указом Президента України від 30.09.2019 № 722/2019; «Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року», схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.11.2017 № 1023-р.; «Плану заходів з реалізації Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року», затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 693-р. Тема роботи узгоджується з темою науково-дослідної роботи Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390).

Таким чином, викладене вище свідчить, що обрана А.В. Гаврилюком тема для дослідження і поставлена мета присвячені дійсно актуальній проблемі, вирішення якої допоможе обґрунтувати новітні теоретико-правові та інституційні аспекти підвищення ефективності адміністративно-правового механізму організації і здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ.

2. Оцінка наукового рівня дисертації і наукових публікацій здобувача. Вивчення дисертації та наукових публікацій А.В. Гаврилюка засвідчують логічність структури дослідження, що надало можливість здобувачеві визначити мету, об'єкт, предмет і завдання роботи та всебічно й повно проаналізувати задекларовану тему. Зокрема, основна мета, яку ставив перед собою автор, полягає у тому, щоб спираючись на аналіз наукових поглядів учених, норм чинного законодавства, та практичної діяльності органів

та підрозділів поліції, з'ясувати сутність та особливості адміністративно-правових засад міжнародного співробітництва за участі НПУ, на основі чого розробити пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового механізму організації та здійснення міжнародного співробітництва досліджуваними суб'єктами.

Визначена мета дослідження деталізована у завданнях, які, своєю чергою, дозволили окреслити об'єкт та предмет дослідження. Зокрема, об'єктом дослідження визначено правові відносини, які виникають в процесі міжнародного співробітництва за участі НПУ, а предметом – адміністративно-правові засади міжнародного співробітництва за участі НПУ.

Дисертантом проаналізовано значну кількість джерел (221 найменування). При цьому слід відмітити, що в списку використаних джерел наведені наукові праці теоретичного змісту, дослідження практиків. Це свідчить про те, що в дисертації приділена увага як теоретичним, так і практичним аспектам досліджуваної теми. Автор дисертації уважно поставився до аналізу джерел теоретичного характеру – в дисертації представлено аналіз значної кількості таких джерел. Полемізуючи з адміністративістами на сторінках дисертації, автор обґрунтовує власні наукові концепції, дефініції, висновки, узагальнення. І тут дуже добре прослідковується вдалість вибору ним методів і прийомів наукового дослідження. Ґрунтовний аналіз робіт інших науковців і правильно обрана методика наукового дослідження дали можливість автору вирішити наукову задачу, визначити та обґрунтувати дійсно перспективні напрями підвищення ефективності адміністративно-правового механізму організації і здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ.

Викладене дає підстави стверджувати, що дисертація А.В. Гаврилюка виконана на високому науковому рівні.

3. Новизна представлених теоретичних та/або експериментальних результатів проведених здобувачем досліджень, повнота викладу в опублікованих працях. Дисертація А.В. Гаврилюка є одним із перших комплексних монографічних досліджень, після початку повномасштабного

вторгнення, в якому комплексно розкрито сутність та особливості адміністративно-правових засад міжнародного співробітництва за участі НПУ, на основі чого надано пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового механізму організації та здійснення міжнародного співробітництва досліджуваними суб'єктами в сучасних умовах.

У результаті проведеного дослідження обґрунтовано ряд концептуальних теоретичних та практичних положень, наукових висновків, узагальнень та пропозицій, що відповідають змістовним ознакам наукової новизни. Зокрема, уперше: на науково-теоретичному рівні аргументовано, що з огляду на існуючі реалії функціонування правоохоронної системи та виклики, які стоять перед НПУ, найвищий пріоритет має міжнародне співробітництво у таких сферах, як боротьба зі злочинністю, підтримання миру і безпеки, вдосконалення якості кадрового складу поліції та її структурних підрозділів; запропоновано авторське визначення поняття адміністративно-правового механізму здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ, а також охарактеризовано його елементи; визначено та охарактеризовано основні методи міжнародного співробітництва за участі НПУ тощо.

Також було удосконалено теоретичний підхід щодо визначення сутності міжнародного співробітництва за участю НПУ, а також поняття адміністративно-правового статусу НПУ, як суб'єкта міжнародного співробітництва; перелік форм міжнародного співробітництва за участі НПУ. Подальшого розвитку набула теза про те, що участь України в міжнародних операціях щодо підтримки миру і безпеки має надважливе значення для європейської та євроатлантичної інтеграції нашої країни; обґрунтування основних напрямів протидії корупції в поліції як чинника, що має позитивний вплив на розвиток міжнародного співробітництва за участю НПУ; твердження про те, що в нормативно-правовому масиві міжнародної співпраці за участі України ключове місце відводиться нормам адміністративного права, адже саме адміністративне законодавство регламентує внутрішній процеси забезпечення співробітництва, а також використання його результатів на практиці.

Окрім зазначених, у дисертації запропоновано та належним чином обгрунтовано значну кількість нових теоретичних підходів, висновків та узагальнень, а також сформульовано авторські дефініції цілої низки термінів і понять. При цьому слід відмітити, що висновки, викладені в дисертації, стосуються не лише змісту дефініцій досліджуваних понять, а мають також і практичне значення, оскільки ґрунтуються на результатах виявлення проблем у сфері здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ в умовах воєнного стану. Проведена А.В. Гаврилюком науково-дослідна робота є результатом його власних напрацювань, вдалою спробою визначити найбільш перспективні напрями підвищення ефективності адміністративно-правового механізму організації і здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ в умовах воєнного стану, а також у період післявоєнної розбудови.

4. Наукова обґрунтованість отриманих результатів, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Обґрунтованість отриманих результатів дослідження, сформульованих положень і висновків дисертаційної роботи А.В. Гаврилюка не викликають суттєвих зауважень. Висновки в дисертації сформовано відповідно до отриманих результатів, вони мають вагому аргументацію, свідченням чого є використана методологія дослідження, яка ґрунтується на сукупності загальнонаукових та спеціальних методів (логіко-семантичного, документального аналізу, аналітичного, класифікації, структурно-логічного, системно-функціонального, моделювання, прогнозування та інших). Робота виглядає органічною і своєчасною, адже є прикладом результативного використання сучасної методології для найбільш успішного досягнення мети дисертаційного дослідження.

Розв'язання визначених у вступі завдань базується на результатах аналізу широкого кола джерел, які репрезентують вітчизняну і західну політичну науку. Зокрема, теоретико-методологічну основу дисертації становлять праці фахівців із галузі адміністративного права, а також здобутки вчених з інших галузевих дисциплін, зокрема: міжнародного права, теорії держави і права,

соціології, філософії, психології, теорії управління тощо (Н.С. Андрійченка, О.М. Бандурки, О.І. Безпалової, С.М. Бортника, А.Г. Вархова, О.О. Воронятнікова, Ю.М. Дем'яна, О.М. Дуфенюка, А.В. Калайди, С.О. Книженка, В.В. Конопльова, Д.О. Марусевича, В.І. Мельника, М.С. Орліва, В.П. Петкова, Є.Ю. Подорожного, А.В. Потопальського, В.В. Середи, В.В. Сокурєнка, А.В. Солонара, О.В. Ткаченка, В.І. Фелика, Т.А. Шумейла та багато інших).

Нормативну основу роботи становлять Конституція України, численні міжнародні нормативно-правові акти, ратифіковані у встановленому законом порядку, а також низка законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, положення яких регулюють діяльність НПУ взагалі, а також у напрямку міжнародного співробітництва, зокрема; інформаційною та емпіричною базою дисертаційної роботи є узагальнення практичної діяльності НПУ, науково-періодичні видання, статистичні дані, тощо.

Отже, є всі підстави стверджувати, що результати дисертаційного дослідження А.В. Гаврилюка, які винесено на захист, виконано на високому методологічному рівні. Вони достатньо аргументовані, обґрунтовані, логічні та переконливі.

5. Теоретичне і практичне значення результатів дослідження.

Сформульовані та аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації мають як теоретичний, так і прикладний зміст, що підтверджується актами про впровадження результатів дисертаційного дослідження (подані у додатках до дисертації), які можуть бути використані: у науково-дослідній сфері (як підґрунтя для проведення подальших теоретико-прикладних досліджень, присвячених адміністративно-правовим засадам міжнародного співробітництва за участі НПУ); у правотворчій діяльності (в процесі розробки нових та вдосконалення діючих нормативно-правових актів різної юридичної сили, норми яких спрямовані на регулювання адміністративно-правових засад міжнародного співробітництва за участі НПУ); у правозастосовній діяльності (з метою підвищення ефективності діяльності

органів та підрозділів НПУ у напрямку міжнародного співробітництва); в освітньому процесі (при підготовці підручників та навчальних матеріалів з дисциплін: «Адміністративне право»; «Поліцейстика»; «Міжнародне право» та ін).

6. Оцінка змісту дисертації, її завершеності в цілому. Дисертація А.В. Гаврилюка викладена українською мовою та має чітку структуру, що відповідає вимогам МОН України. Структура дисертації дозволила всебічно і повно проаналізувати питання, які визначені як мета і завдання дослідження. Автор правильно визначив мету та завдання дослідження, обрав відповідну методiku його проведення. При цьому сформульовані завдання достатньо відображені у змісті роботи та висвітлені у висновках.

Дисертація містить анотацію, список публікацій, зміст, вступ, 3 розділи, які містять 9 підрозділів, висновки, список використаних джерел і додатки.

Анотація в стислій формі відображає основні тези дослідження, викладена українською та англійською мовами, доповнена переліком публікацій здобувача, у яких висвітлено основні результати дослідження.

У вступі обґрунтовано вибір теми дослідження, схарактеризовано ступінь наукової розробленості, зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, визначено мету дослідження, окреслено поставлені завдання наукового пошуку, сформульовано об'єкт і предмет дослідження, описано використані методи пізнання, емпіричну та нормативно-правову базу, аргументовано наукову новизну отриманих результатів, зазначено інформацію щодо апробації матеріалів дисертації та її структуру.

Кожен з розділів та підрозділів роботи містить результати, що становлять науковий інтерес. Так, у першому розділі «Загальна характеристика адміністративно-правових засад міжнародного співробітництва за участі Національної поліції» дисертант дає характеристику міжнародному співробітництву як напрямку діяльності Національної поліції та об'єкту адміністративно-правового дослідження; аналізує адміністративно-правовий статус Національної поліції як суб'єкта міжнародного співробітництва; розкриває зміст основних сфер міжнародного співробітництва за участю

Національної поліції; досліджує нормативно-правовий масив міжнародного співробітництва за участі Національної поліції та місце в ньому адміністративного законодавства.

Другий розділ роботи «Організація здійснення міжнародного співробітництва за участі Національної поліції» присвячений характеристиці поняття та основних елементів адміністративно-правового механізму здійснення міжнародного співробітництва за участі Національної поліції; дослідженню різновидів і форм міжнародного співробітництва за участі Національної поліції; аналізу методи міжнародного співробітництва за участі Національної поліції.

У третьому розділі роботи «Шляхи удосконалення адміністративно-правового механізму організації та здійснення міжнародного співробітництва за участі Національної поліції» дисертант детально аналізує особливості залучення Національної поліції до участі в міжнародних операціях з підтримки миру і безпеки, а також окреслює перспективні шляхи розвитку адміністративного законодавства в частині удосконалення адміністративно-правового регулювання організації та здійснення міжнародного співробітництва за участі Національної поліції.

Після кожного розділу й дисертації загалом сформульовано висновки, у яких висвітлено зміст розглянутих питань. Висновки відповідають отриманим результатам, мають належну аргументацію та високий рівень достовірності. Зміст дисертації в цілому характеризується досить виваженим підходом до розроблення відповідних дефініцій, що дозволило автору аргументовано визначити власну позицію щодо багатьох дискусійних проблем, пов'язаних із формуванням нової концепції розвитку міжнародного співробітництва за участі НПУ.

Зазначене дає підстави стверджувати, що дисертація А.В. Гаврилюка відповідає встановленим вимогам і є завершеною науковою працею, результати якої виконують актуальне наукове завдання, яке полягало у тому, щоб розкрити сутність та узагальнити особливості адміністративно-правових засад

міжнародного співробітництва за участі НПУ, на основі чого опрацювати пропозиції та рекомендації, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового механізму організації та здійснення міжнародного співробітництва досліджуваними суб'єктами. У результаті проведеного дисертаційного дослідження автором сформульовано ряд висновків, спрямованих на удосконалення адміністративного законодавства та практики його застосування. Мета дослідження досягнута, завдання роботи виконані.

7. Повнота викладу в наукових публікаціях, зарахованих за темою дисертації, наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані за результатами дисертаційної роботи, висвітлені у 5 статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях України та наукових періодичних виданнях інших держав, та 3 тезах наукових повідомлень на науково-практичних конференціях. Аналіз змісту цих публікацій дозволяє дійти висновку про те, що в них повною мірою відображені результати дослідження, наведені в кожному із трьох розділів дисертації.

Це дозволяє вважати, що наукові результати, висновки та рекомендації дисертації належно пройшли апробацію, а дисертантом в повній мірі було виконано відповідні вимоги, які висуваються МОН України.

8. Оформлення дисертаційної роботи А.В. Гаврилюка відповідає встановленим вимогам. Зміст анотації та автореферату є ідентичними основним положенням дисертації. Дослідження має логічну структуру, збережено послідовність викладу матеріалу, не порушений зв'язок між структурними частинами, які розміщено у порядку градації, матеріали розділів супроводжуються ґрунтовними висновками. Загальна структура роботи в цілому є внутрішньо узгодженою, логічною, послідовною, раціональною, обґрунтованою предметом, метою та завданнями дослідження, що дозволяє послідовно розглянути всі проблеми, визначені автором.

Дисертацію вигідно характеризує науковий стиль викладу державною мовою, який, у той же час, не перенавантажений занадто складними

вербальними конструкціями. Дисертація у цілому свідчить про вільну орієнтацію автора в науці адміністративного права та добру обізнаність у науковій літературі й законодавстві, що відповідає високому рівню наукової кваліфікації. Висновки і пропозиції дисертанта ґрунтуються на достатній науковій платформі, що дає підстави визнати дослідження самостійним і завершеним. Більшість висновків дисертанта науково обґрунтовані й оригінальні, сприяють перегляду усталених догм.

9. Рекомендації щодо подальшого використання результатів дисертації на практиці. Отримані результати дисертаційного дослідження А.В. Гаврилюка може бути рекомендовано для використання в освітньому процесі закладів вищої освіти юридичного профілю, у науково-дослідних розробках наукових установ, під час підготовки наукових публікацій та монографій, планування досліджень за цим напрямом.

10. Відсутність порушень академічної доброчесності. Проаналізувавши зміст дисертації, можна констатувати, що автором дисертації дотримано вимоги академічної доброчесності повною мірою. Дисертація містить посилання на використані в її тексті джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень та відомостей. Надано повну інформацію про результати наукової діяльності й використані методики досліджень. У дисертації не виявлено ознак академічного плагіату, фабрикацій, фальсифікацій та інших порушень академічної доброчесності.

Констатуючи, дисертація А.В. Гаврилюка є самостійним, завершеним, комплексним науковим дослідженням, в якому повною мірою розкрита його тема, досягнута мета, яка перед ним висувалась, та вирішені всі задачі, які ставив перед собою автор. Відповідно, відгук про дисертацію позитивний. Дисертація відповідає вимогам, які висуваються до такого роду наукових праць – і щодо змісту, і щодо оформлення.

11. Зауваження щодо оформлення та змісту дисертації, запитання до здобувача. Загалом позитивно оцінюючи дисертаційну роботу А.В. Гаврилюка, необхідно звернути увагу на деякі дискусійні питання, які потребують, на нашу

думку, додаткової аргументації або пояснень під час захисту:

1. Досліджуючи адміністративно-правий статус НПУ як суб'єкта міжнародного співробітництва (підрозділ 1.2.), дисертант акцентує увагу на «ієрархічному розташуванні цього органу у структурі державно-владних відомств» (с. 47). У цілому, з огляду на традиційний підхід до розуміння адміністративно-правового статусу державного органу, такий підхід видається цілком доречним. Однак, зважаючи на специфіку предмета дисертаційного дослідження, варто все ж таки вести мову про місце НПУ в системі суб'єктів міжнародної взаємодії (або ж додатково провести порівняння цих двох підходів).

2. У підрозділі 1.4. роботи дисертантом здійснено комплексний аналіз нормативно-правового масиву міжнародного співробітництва за участі НПУ, за результатами якого зроблено цілком безспірний висновок про те, що ключове місце у ньому відводиться нормам адміністративного права. Однак, з метою додаткової аргументації такого висновку дисертанту варто було визначити перелік критеріїв (або характерних особливостей), які дозволяють віднести той чи інший нормативно-правовий акт до відповідного нормативно-правового масиву.

3. Таким, що потребує додаткового наукового обґрунтування є висновок дисертанта щодо визначення основних структурних елементів адміністративно-правового механізму здійснення міжнародного співробітництва за участі НПУ, зокрема в частині виокремлення в структурі такого механізму в якості окремого елемента принципів міжнародного співробітництва (с. 129–130). Річ у тім, що традиційно науковці розглядають принципи у якості самостійного елементу «механізму адміністративно-правового регулювання» тієї чи іншої сфери суспільних відносин, а не «адміністративно-правового механізму здійснення» певної діяльності.

4. Визначаючи перспективні напрями розвитку адміністративного законодавства в частині удосконалення адміністративно-правового регулювання організації та здійснення міжнародного співробітництва за участі

НПУ (підрозділ 3.2. роботи), дисертант цілком слушно наголошує на необхідності розробки «Інструкції підготовки поліцейських до участі у міжнародних заходах та операціях» (с. 155). Однак, з метою підвищення практичної цінності дисертаційного дослідження, дисертанту варто було розробити проект такої інструкції, подавши його у додатках до роботи.

5. У якості технічного недоліку варто відмітити те, що і в назві дисертації, і в змісті роботи автор оперує терміном «Національна поліція». Однак, законодавством закріплено більш широку назву цього правоохоронного органу «Національна поліція України», і саме її варто було використовувати в роботі.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що висловлені вище зауваження стосуються переважно спірних, дискусійних проблем. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи, яка носить самостійний і творчий характер, має наукову і практичну цінність, є самостійним завершеним комплексним дослідженням актуальної теми і новим вирішенням конкретного наукового завдання. Зроблені дисертантом висновки та узагальнення, сформульовані пропозиції та рекомендації сприяють розвитку науки адміністративного права, а наявність дискусійних питань, насамперед, характеризує складність і актуальність досліджуваної теми та власний підхід до її розгляду дисертантом.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

У дисертації Гаврилюка Андрія Васильовича отримані нові науково обгрунтовані та практично цінні результати, що вирішують важливе наукове завдання. Вона є самостійною кваліфікаційною науковою працею, яка виконана ним особисто, містить наукові положення, нові науково обгрунтовані теоретичні результати проведених ним досліджень, що мають важливе значення для розвитку науки адміністративного права. Структура та зміст дисертації відповідають її назві, а основні наукові положення, висновки та рекомендації, характеризуються новизною, достовірністю, достатньою повнотою їх викладення.

На підставі вказано вище можна зробити висновок, що дисертація Гаврилюка Андрія Васильовича на тему «Адміністративно-правові засади міжнародного співробітництва за участі Національної поліції» за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною значимістю здобутих результатів відповідає спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право, а також вимогам Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2023 № 567, а її автор – Гаврилюк Андрій Васильович – заслуговує на присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

ОФІЦІЙНИЙ ОПОНЕНТ:

**керівник Департаменту
організації забезпечення діяльності
Бюро економічної безпеки України,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України**

Олексій ДРОЗД